

เรียนรู้แนวทางพัฒนาชุมชนของเชียงใหม่ ด้วยการใช้ “ภูมิปัญญาชาวบ้าน” สู่พื้นฐานระบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์แบบพอเพียง

(ภาพวาดจากฝีมือของเกษตรกรในเชียงใหม่)

หลายท่านคงคุ้นตากับภาพวาดพื้นบ้านสไตล์เหมือนภาพข้างต้นนี้ ซึ่งมีวางขายอยู่ทั่วไปในร้านค้าของที่ระลึกเกือบทั่วทุกแห่งในจีน และคงคิดว่าน่าจะมีที่มาจากพื้นที่ชนบทของมณฑลใดมณฑลหนึ่งของจีน แต่จะมีที่ท่านที่รู้ว่า แท้จริงแล้วภาพวาดเหล่านี้มีต้นกำเนิดของความโด่งดังมาจากมหานครที่มีความมั่งคั่งเติบโตทางเศรษฐกิจระดับสูงและรุดหน้าไปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ ----- “เชียงใหม่”!!

ภาพวาดเหล่านี้เป็นฝีมือการสร้างสรรค์ของกลุ่มชาวบ้านชาวนาที่อาศัยอยู่ชานเมืองของนครเชียงใหม่ โดยถือเป็น “ตัวชูโรง” และสร้างรายได้กับภาพลักษณ์ให้แก่ชุมชน ซึ่งรัฐบาลเชียงใหม่ได้เล็งเห็นถึงคุณค่าในภูมิปัญญาท้องถิ่นเหล่านี้ จึงได้ช่วยผลักดันให้ภาพวาดเหล่านี้เป็นที่รู้จักในวงกว้างทั้งในจีนและต่างประเทศ โดยถือเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการพัฒนาชุมชนในแนวทาง “เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)” ที่หลายเมืองในหลายประเทศอาจจะใช้เป็นแม่แบบในการพัฒนาชุมชนเชิงการท่องเที่ยวของตนเองได้ **ไม่ยกเว้นแม้แต่ประเทศไทย**

บทความนี้จะสะท้อนให้เห็นอีกด้านมุมหนึ่งของเชียงใหม่ ซึ่งไม่เพียงแต่เน้นพัฒนาภาคเศรษฐกิจของเขตตัวเมืองเท่านั้น แต่ยังให้ความสำคัญกับการยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจของเขตชานเมืองไม่ให้ด้อยไปกว่าพื้นที่อื่นๆ โดยอาศัย “วัฒนธรรม” และ “ภูมิปัญญาท้องถิ่น” ที่มีอยู่แล้ว เป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของพื้นที่ โดยหลังจากที่ศูนย์ BIC ได้มีโอกาสไปสัมผัสด้วยตนเองแล้ว จึงขอแนะนำให้ทุกท่านได้รู้จักกับ “หมู่บ้านภาพวาดเกษตรกรรมแห่งชาติจีน” ณ เขตจินชาน (金山区) ที่ตั้งอยู่ในเขตชานเมืองของเชียงใหม่ ซึ่งเป็นอีกหนึ่งชุมชนที่ใช้ชีวิตแบบ “พอเพียง” และน่าเอาเป็นแบบอย่างในการพัฒนาชุมชนอื่นๆ ต่อไป

หมู่บ้านภาพวาดเกษตรกรรมแห่งชาติจีน

(สภาพทั่วไปของหมู่บ้านภาพวาดเกษตรกรรมแห่งชาติจีน)

แนะนำหมู่บ้านชาวนา... ถิ่นที่มาของภาพวาดชื่อดังก้องโลก

เมื่อกล่าวถึงหมู่บ้านเกษตรกรรมหรือชาวนา หลายท่านคงนึกถึงภาพกระท่อมกับผืนนาข้าว แต่อาจคาดไม่ถึงว่าหมู่บ้านเกษตรกรรมของเชียงไฮ้ ซึ่งเป็นหมู่บ้านยุคใหม่ที่ไม่ได้เต็มไปด้วยท้องทุ่งหรือสินค้าเกษตรเท่านั้น แต่กลับเต็มไปด้วย**ภาพวาด!!** ที่เป็นฝีมือของผู้ที่เคยมีอาชีพทำเกษตรกรรมและพลิกผันกลายเป็นจิตรกรในปัจจุบัน ด้วยแรงสนับสนุนจากภาครัฐบาล

“หมู่บ้านภาพวาดเกษตรกรรมแห่งชาติจีน (中国农民画村)” คือหมู่บ้านที่กล่าวถึงในข้างต้น เดิมคือหมู่บ้านจงหง (中洪村) ซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลเฟิงจิง (枫泾镇) ของเขตจินซาน ชานเมืองทางตะวันตกเฉียงใต้ของเชียงไฮ้ ติดกับทางเหนือของมณฑลเจ้อเจียง เดิมทีเป็นเพียงหมู่บ้านชนบทธรรมดาแห่งหนึ่ง แต่ปัจจุบันได้พัฒนากลายเป็น **“แหล่งท่องเที่ยวระดับ AAAA”** ของจีน และได้รับยกย่องว่าเป็น **“สวนอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรมของเชียงไฮ้”** โดยมีจุดเริ่มต้นที่ภาพวาดจากเกษตรกรรมของหมู่บ้านแห่งนี้ถูกนำมาจัดโชว์ในหอศิลป์แห่งชาติจีนเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1980 และได้รับการยกย่องจากศิลปินในแวดวงศิลปะ จนทำให้ภาพวาดจากฝีมือเกษตรกรกลายเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งของงานศิลปกรรมจีนในปัจจุบัน และมี**ฐานะเป็นที่ยอมรับจากแวดวงศิลปะระดับสากลโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มชาวตะวันตก**

ภาพวาดจากเกษตรกรรมของหมู่บ้านแห่งนี้ ไม่เพียงถูกนำไปโชว์และมีชื่อเสียงในทั่วทุกพื้นที่ในจีนเท่านั้น แต่ยังมีโอกาสได้ไปโชว์ถึง 20 กว่าประเทศทั่วโลก เช่น เบลเยียม แคนาดา สหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส ออสเตรเลีย เนเธอร์แลนด์ ญี่ปุ่น ฯลฯ โดยการจัดแสดงภาพวาด 138 ภาพที่เบลเยียมเมื่อเดือน ก.ย. ปี ค.ศ. 1980 ถือเป็นครั้งแรกที่ภาพวาดจากฝีมือเกษตรกรจีนเหล่านี้ได้มีโอกาสเปิดออกสู่สายตาของคนต่างชาติ และทำให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในระดับสากล นอกจากนี้ ภาพวาดบางส่วนที่เคยได้รับรางวัลต่างๆ ยังถูกนำมาจัดแสดงในงาน Shanghai World Expo 2010 ซึ่งทำให้ผู้ที่เข้าชมงานจากทุกมุมโลกได้รู้จักผลงานเหล่านี้เช่นกัน

ในเวลาต่อมาทางการจีนและรัฐบาลเชียงไฮ้ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของภาพวาดจากเกษตรกรรมดังกล่าว และได้พยายามผลักดันให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง โดยปี ค.ศ. 2008 ได้ตั้งชื่อใหม่ให้กับหมู่บ้านจงหงว่า

“หมู่บ้านภาพวาดเกษตรกรแห่งชาติจีน” และพัฒนาไปอีกอีกหนึ่งสถานที่ท่องเที่ยวระดับท้องถิ่นที่สำคัญของเซี่ยงไฮ้ ซึ่งภายในไม่เพียงแต่รวบรวมผลงานจากเกษตรกรของหมู่บ้านจงหนงเท่านั้น แต่ยังรวมผลงานภาพวาดของเกษตรกรจากทั่วสารทิศของจีนไว้ด้วยเช่นกัน อาทิ มณฑลจี๋หลิน มณฑลชิ่งไห่ มณฑลยูนนาน มณฑลส่านซี มณฑลซานตง มณฑลหูเป่ย์ มณฑลเหอหนาน นครเทียนจิน และนครฉงชิ่ง เป็นต้น

中国农民画村

หมู่บ้านภาพวาดเกษตรกรแห่งชาติจีน

(ภาพวาดสะท้อนชีวิตความเป็นอยู่แบบพื้นบ้าน)

อาศัย “ภูมิปัญญา”... สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้ชุมชน

หลายท่านอาจเกิดข้อสงสัยว่า **ทำไมภาพวาดเกษตรกรจึงมีชื่อเสียง? ภาพวาดนี้มีมูลค่าสูงแค่ไหน?** และอาจมองว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นสามารถสร้างมูลค่าให้กับชุมชนได้ก็จริง แต่อาจจะไม่มากเท่าที่ควร หากเราไม่รู้ว่าภูมิปัญญาที่แสดงออกมาในรูปแบบภาพวาดของ “หมู่บ้านภาพวาดเกษตรกรแห่งชาติจีน” ได้สร้างรายได้และมูลค่าให้กับชุมชนไม่น้อยเลย

จากการสอบถามเกษตรกรผู้วาดภาพในหมู่บ้านพบว่า ภาพขนาดประมาณ 30×30 ซม. 1 ภาพ จะใช้เวลาวาดและระบายสีประมาณ 1 วัน และภาพขนาด 60×60 ซม. จะใช้เวลาวาดและระบายสีทั้งหมด 2 – 3 วัน โดยมีราคาขายเริ่มต้นตั้งแต่ 50 หยวนจนถึงหลักพันหยวนเหมือนดังภาพหญิงสาว 2 ภาพข้างต้น หรือบางภาพก็มีราคาขายสูงถึงหลักหลายพันหยวน และลดหลั่นลงมาเป็นหลักร้อยหยวนก็มีให้เห็น ซึ่งราคาขายขึ้นอยู่กับขนาดของภาพ รายละเอียดของภาพ และชื่อเสียงของนักวาดภาพ เป็นต้น

ทำไมภาพวาดขายได้ราคาสูง? หากสังเกตดีๆ แล้วจะพบว่า รายละเอียดของแต่ละภาพจะสะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตพื้นบ้านที่เรียบง่ายของชาวนชนบทจีน แต่ละภาพได้สอดแทรกประวัติความเป็นมาและความหมายอันลึกซึ้ง โดยในมุมมองของนักศิลปะแล้ว ภาพวาดเหล่านี้เต็มเปี่ยมไปด้วย “คุณค่าแห่งภูมิปัญญาพื้นบ้าน” ที่ภาพถ่ายหรือภาพพิมพ์ต่างๆ ไม่อาจจะเปรียบเทียบได้ นี่คือการมาของราคาขายของภาพวาด ซึ่งเป็นรายได้ที่ช่วยเหลือเลี้ยงหมู่บ้านแห่งนี้

หมู่บ้านภาพวาดเกษตรกรรมแห่งชาติจีน

中国农民画村

(ภาพวาดฝีมือเกษตรกรของหมู่บ้าน)

แรงสนับสนุนจากรัฐบาล... ปูพื้นฐาน “เศรษฐกิจสร้างสรรค์แบบพอเพียง”

ช่วงต้นปี 2553 นครเซี่ยงไฮ้ได้เข้าร่วมในเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ของสหประชาชาติ ทำให้เซี่ยงไฮ้กลายเป็น “เมืองแห่งการออกแบบสร้างสรรค์ของจีน” หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของนครเซี่ยงไฮ้จึงเร่งทำงานด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่อง จนทำให้มูลค่าการผลิตของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์วัฒนธรรมของเซี่ยงไฮ้ในปี 2553 สูงถึง 549,903 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นจากปี 2552 ร้อยละ 14.2 โดยครองสัดส่วนร้อยละ 9.75 ของ GDP ทั้งหมดในนครเซี่ยงไฮ้ และมีส่วนกระตุ้นให้เศรษฐกิจของเซี่ยงไฮ้เติบโตขึ้นร้อยละ 14

จากสถิติข้างต้นจะเห็นได้ว่า รัฐบาลนครเซี่ยงไฮ้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์เป็นอย่างมาก และพยายามผลักดันการก่อสร้างพื้นที่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ทั้งเขตตัวเมืองและเขตชานเมืองของนครเซี่ยงไฮ้ โดยล่าสุดเซี่ยงไฮ้มีพื้นที่ฐานอุตสาหกรรมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมรวมมากกว่า 100 แห่ง ซึ่งหนึ่งในจำนวนนี้ก็คือ “หมู่บ้านภาพวาดเกษตรกรรมแห่งชาติจีน” ณ เขตจินชาน

ทั้งนี้ เนื่องจากรัฐบาลนครเซี่ยงไฮ้มีวิสัยทัศน์และมีความชาญฉลาดในการจับจุดรสนิยมของชาวต่างชาติที่ชื่นชอบงานด้านศิลปวัฒนธรรม จึงได้สนับสนุนให้เกษตรกรในหมู่บ้านภาพวาดแห่งนี้ **สร้างสรรค์ผลงานทางศิลปกรรมวาดภาพออกมา** จากนั้นรัฐบาลได้พยายามปูพื้นฐานการพัฒนาชุมชนโดยอาศัยแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และช่วยผลักดันให้ผลงานที่สะท้อนภูมิปัญญาท้องถิ่นนี้มีโอกาสไปจัดแสดงในงานนิทรรศการศิลปวัฒนธรรมต่างๆ ทั่วโลก พร้อมทั้งพัฒนาหมู่บ้านแห่งนี้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับ AAAA ของจีน ทั้งยังช่วยชักจูงให้หน่วยงานต่างชาติที่ตั้งอยู่ในเซี่ยงไฮ้ รวมถึงสถานกงสุลใหญ่ต่างชาติเดินทางมาเยี่ยมชม และช่วยเผยแพร่ให้ภูมิปัญญาที่ถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของภาพวาดเป็นที่รู้จักในวงกว้างมากขึ้น

นอกจากนี้ อีกหนึ่งนโยบายของรัฐบาลเซี่ยงไฮ้ที่ช่วยผลักดันให้ภาพวาดเหล่านี้มีมูลค่าและเป็นที่รู้จักในกลุ่มชาวต่างชาติมากขึ้น คือ การส่งเสริมให้มีการขายภาพวาดเหล่านี้ในสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญต่างๆ ของเซี่ยงไฮ้ที่ชาวต่างชาตินิยมเดินทางไป เช่น สวนยวี่หยวน (豫园) ถนนไท่คังลู่ (泰康路) เป็นต้น รวมถึงสถานที่ท่องเที่ยวชื่อดังของทั่วทั้งจีนอีกด้วย โดยการวางขายในสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญเป็นอีกหนึ่งกลวิธีที่ช่วยสร้างให้สินค้ามีมูลค่าและราคาขายเพิ่มสูงขึ้น

ด้วยแรงสนับสนุนจากรัฐบาลดังกล่าว ทำให้ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านแห่งนี้พลิกผันตัวเองจากเกษตรกรมาเป็นนักศิลปะ และใช้ความสามารถในการวาดภาพนี้ช่วยสร้างรายได้ให้กับครอบครัวแทนการเพาะปลูก ทั้งนี้ ถึงแม้หมู่บ้านจะถูกเปลี่ยนโฉมเป็นสถานที่ท่องเที่ยวแล้ว แต่การดำรงชีวิตของชาวบ้านในหมู่บ้านแห่งนี้ยังคงวิถีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย โดยจะเห็นได้จากตัวอาคารบ้านเรือนยังคงอยู่ในสภาพเดิม เพียงแต่ปรับปรุงพื้นที่ห้องโถงของบ้านเป็นห้องโชว์ภาพวาด ส่วนของห้องนอนก็ยังคงอยู่ดังเดิม พื้นที่แปลงเกษตรและคอกเลี้ยงสัตว์ยังคงอยู่ พื้นที่ลานกว้างถูกปรับปรุงเป็นลานกิจกรรม ภาพภายนอกของทั้งหมู่บ้านยังคงรักษาสภาพความเป็นธรรมชาติ แต่แก่นแท้ภายในของหมู่บ้านกำลังพัฒนาขับเคลื่อนเดินทางไปบนพื้นฐานของ **“เศรษฐกิจสร้างสรรค์แบบพอเพียง”**

หมู่บ้านภาพวาดเกษตรกรแห่งชาติจีน

中国农民画村

(การสาธิตการวาดภาพในสถานที่จริง)

นำเชียงใหม่เป็นแบบอย่าง... เรียนรู้แนวทางและประยุกต์ใช้กับชุมชนไทย

แม้ว่าความเจริญและความทันสมัยค่อนข้างจะกระจุกตัวอยู่ในเขตใจกลางเมืองของนครเชียงใหม่ แต่อย่างไรก็ดี รัฐบาลเชียงใหม่ก็ยังคงกระจายระดับความเจริญไปสู่เขตชนเมืองอย่างต่อเนื่อง โดยพยายามอาศัยความโดดเด่นของแต่ละพื้นที่เป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาภาคเศรษฐกิจและชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน

ทั้งนี้ หมู่บ้านภาพวาดเกษตรกรแห่งชาติจีน ณ เขตจินชาน ก็เป็นอีกหนึ่งตัวอย่างที่รัฐบาลเชียงใหม่ได้เล็งเห็นถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นที่โดดเด่นกว่าพื้นที่อื่น และพยายามส่งเสริมการพัฒนาหมู่บ้านให้สามารถพึ่งพาและเลี้ยงดูตนเองได้ โดยทางการเชียงใหม่ได้ปรับปรุงหมู่บ้านชนบทแห่งนี้ให้กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของเขตจินชาน ซึ่งได้ช่วยเสริมสร้างอาชีพให้กับคนในหมู่บ้าน ภายในหมู่บ้านนอกจากมีภาพวาดซึ่งเป็นสินค้าหลักที่ขายให้กับนักท่องเที่ยวแล้ว ยังมีกิจกรรมอื่นๆ ที่คอยดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมีความสนใจในหมู่บ้านแห่งนี้มากขึ้น เช่น การแสดงประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น การสาธิตวาดภาพให้เห็นในสถานที่จริง หรือการให้นักท่องเที่ยวเรียนรู้วิธีการวาดภาพจากนักวาดภาพและลงมือสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของตนเอง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างมาก

อย่างไรก็ดี แม้ว่าภาพวาดเหล่านี้จะมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วทุกพื้นที่ แต่ถิ่นกำเนิดของภาพวาดเหล่านี้ยังเป็นที่รู้จักกันในวงแคบ โดยเมื่อกล่าวถึงการพัฒนาให้หมู่บ้านแห่งนี้เป็นที่ท่องเที่ยวสำคัญอีกแห่งหนึ่งของเชียงใหม่และเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายนั้น ยังถือว่าอยู่ในขั้นเริ่มต้นที่รัฐบาลเชียงใหม่พยายามประชาสัมพันธ์และผลักดันอย่างต่อเนื่อง รวมถึงพยายามพัฒนาเส้นทางการคมนาคมมายังหมู่บ้านให้มีความสะดวกมากขึ้นกว่าเดิม เพื่อช่วยให้นักท่องเที่ยวจำนวนมากสามารถเดินทางมาเที่ยวชมได้อย่างสะดวกด้วยระบบการขนส่งมวลชน

(การแสดงประเพณีและวัฒนธรรมพื้นบ้าน)

ในส่วนของไทยนั้น มีหมู่บ้านชนบทหลายแห่งที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ และอีกหลายชุมชนล้วนมีความโดดเด่นของตนเอง ซึ่งทางการไทยได้ประสบความสำเร็จในการดึงเอาความโดดเด่นเหล่านี้มาสร้างสรรค์เป็นมีสินค้าไทยที่ทุกคนรู้จักกันดีในนาม “OTOP” แล้ว อย่างไรก็ตาม หากทางการไทยสามารถ**เพิ่มเติมสีสันให้กับชุมชนได้มากกว่าเพียงแค่การขายสินค้าพื้นเมืองโดดเด่น** โดยอาจนำแนวความคิดของหมู่บ้านภาพวาดของเชียงใหม่มาประยุกต์ใช้กับชุมชน OTOP ของไทย เช่น การให้นักท่องเที่ยวมีโอกาสได้เรียนรู้วิธีการทำอาหารพื้นบ้าน หรือฝึกทำงานฝีมือพื้นบ้านของไทย รวมถึงหากไทยช่วยส่งเสริมและผลักดันภูมิปัญญาท้องถิ่นอันทรงคุณค่าของไทยให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างกว่าปัจจุบันด้วยกลวิธีหรือนโยบายต่างๆ ดังเช่นทางการเชียงใหม่ที่ช่วยผลักดันให้ภาพวาดท้องถิ่นมีโอกาสไปเผยแพร่ในงานระดับโลกแล้ว เชื่อได้ว่าคงมีอีกหลายหมู่บ้านในไทยที่สามารถพัฒนามากลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวชื่อดังระดับโลกที่นักท่องเที่ยวต่างชาติให้ความสนใจไม่น้อยเช่นกัน

ปิดท้ายประเด็น... ข้อคิดเห็นจากศูนย์ BIC

เมื่อกล่าวถึงประเทศจีนแล้ว มีประโยคหนึ่งที่น่าสนใจ คือ **“สั่งได้ ทำจริง เสร็จเร็ว”** ซึ่งหมายถึงหลังจากทางการจีนได้ออกนโยบายหรือกฎระเบียบที่ต้องการบังคับใช้แล้ว หน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับต่างๆ จะนำไปปฏิบัติตามอย่างไม่มีเงื่อนไขและบรรลุเป้าหมายได้อย่างรวดเร็ว และนี่ก็คือสิ่งที่อาจนำไปเป็นแบบอย่างสำหรับใช้พัฒนาในหลายๆ ประเทศ นอกจากนี้ หลายท่านคงทราบดีว่าจีนเป็น **“นักก๊อปปี้”** ตัวฉกาจ ซึ่งไม่ว่าสินค้าตัวไหนที่เข้ามาในจีนและได้รับความนิยมแล้ว จีนก็สามารถก๊อปปี้ได้ทั้งหมด ไม่ยกเว้นแม้แต่สินค้าไทยที่ส่งเข้ามาในจีนเช่นกัน ดังนั้น**ในเมื่อจีนก๊อปปี้ไทยแล้ว และทำไมไทยเราจึงไม่คิดจะก๊อปปี้แนวความคิดหรือวิสัยทัศน์ในการพัฒนาประเทศบางส่วนที่น่าสนใจของจีนมาประยุกต์ใช้กับการพัฒนาประเทศไทยบ้างหรือ?**

(กิจกรรมวาดภาพสำหรับนักท่องเที่ยว)

ข้อมูลเพิ่มเติม

เขตจินชาน (金山区) เป็นเขตปกครองหนึ่งของนครเซี่ยงไฮ้ ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ติดกับมณฑลเจ้อเจียง มีชายแดนติดทะเลยาว 23.3 ก.ม. อยู่ห่างจากใจกลางเมืองนครเซี่ยงไฮ้ประมาณ 50 ก.ม. สามารถเดินทางจากตัวเมืองได้ด้วยรถยนต์และรถไฟ โดยมีภาคอุตสาหกรรมเป็นตัวหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจของเขต ได้แก่ เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรในอุตสาหกรรมเบา สิ่งทอ อิเล็กทรอนิกส์ อะไหล่รถยนต์ วัสดุก่อสร้าง ผลิตภัณฑ์อาหารและยา เป็นต้น

เรียบเรียงโดย นายโอภาส เหลืองดวงเรือง ศูนย์ข้อมูลธุรกิจไทยในจีน ณ นครเซี่ยงไฮ้

แหล่งข้อมูล : การเข้าเยี่ยมชมสถานที่จริง , <http://news.xinhuanet.com> ,

<http://baike.baidu.com/view/193784.htm> , <http://www.nettv.com> , <http://zx.findart.com.cn/10601350-zx.html> , <http://sh.people.com.cn>